

Dankbaar aandenken aan

De Heer

Filip VERMEULEN

zoon van Georges en Ivonne
VERMEULEN – MARTENS

Geboren te Oudenaarde op 16 januari 1970 en na een verkeersongeval
overleden te Oudenaarde op 13 januari 2001.

Ongelooft, niet begrijpend, angst, woede, pijn en steeds die vraag: waarom? Waarom moest hem en ons zoal op de proef gesteld gezin dit overkomen? Voor onze ouders en zeker voor ons ma is het heengaan van haar jongste kind een heel groot verlies. Met Filip had ze een heel speciale band. Beschermend, zoals ze is, stond ze hem met raad en daad bij. Berispelend en begrijpend trachtte ze van haar kind een goed mens te maken. Filip beseftte dit maar al te goed. Nooit zou hij een kwaad woord over pa en ma geduld hebben. Met Filip als broer en schoonbroer hadden de momenten van samen-zijn steeds een speciale betekenis. Samen werken en feesten gaf ieder van ons een dankbaar gevoel. Dankbaar maar ook trots omdat we samen zoveel konden verwezelijken met onze handen, elk met zijn eigen specialiteit en kennis. Soms liet Filip ook wel eens op zich wachten en daar hadden we het moeilijk mee. Wetend dat we hem nooit meer zullen terugzien, was deze pijn maar een fractie in vergelijking met wat we nu voelen. Voor onze kinderen was Filip "één uit de duizend". De jongens kon hij bekoren met spelletjes en voetbal, zijn liefleukoosde sport. Zelf met de gasten voetballen, een wedstrijd gaan bekijken of hen komen aanmoedigen maakten hem tot hun grote vriend. De meisjes kon hij doen lachen met een grap of één van zijn ondeugende plagerijen.

Niet alleen onze kinderen maar alle kinderen wou hij tot vriend. Vooral Sarah, zijn petekind, had een speciaal plaatsje in zijn hart gekregen. Geen enkele verjaardag, geen enkele andere gelegenheid zou hij vergeten om zijn oogappel te verrassen met een geschenk en een knuffel. De grote kindervriend met het gouden hart ... Wie Filip als vriend had zou zeker niet in de kou blijven staan. Opgewekt, vriendelijk, hulpvaardig als hij was, wist hij een grote vriendenkring op te bouwen waarmee hij maar al te graag op stap ging. Als speler in verschillende voetbalclubs van Eine en Zingem wist hij vlug respect en vriendschap af te dwingen bij ploegmaats en tegenstrever. Inzet, sportiviteit en doorzetten maakten van zijn voetbal een feest ... tot zijn laatste, allerlaatste wedstrijd. Waarom moest dit gebeuren? Waar heeft hij dit verdiend?

Juist nu:

wij het gevoel hadden dat hij er weer helemaal wilde bijhoren en wij op Kerstavond de familiebanden hadden versterkt en dit iedereen gelukkig stemde, hoopvol de toekomst tegemoet!

hij met Nancy de plooiën had gladgestreken en zij terug vrienden waren.

hij bij zijn nieuwe vriendin Nathalie een nieuwe thuis had gevonden.

hij terug de arbeidsvreugde kende van weleer dankzij een begrijpende en stimulerende werkgever.

hij een nieuwe toekomst wilde opbouwen ...

Juist nu heeft hij ons verlaten en is op weg naar ergens ...

Een groot en onaanvaardbaar verlies, een groot verdriet dat ons doet hopen en geloven ergens elkaar terug te zien! Dank aan iedereen die Filip hebben bijgestaan, geloofd en moed gegeven hebben. Dank aan zovelen voor uw medeleven bij het verlies van onze zoon, broer, oom en ons aller vriend. Denk aan hem, ingetogen en met eerbied. Denk aan de vele momenten die we samen mochten beleven. Spreek over hem, stil maar met fierheid!

Namis op zaterdag 3 februari 2001 om 18 uur in de kerk te Zingem.

De wind ruist vredig en zacht,
terwijl ik langzaam afscheid neem
van jou, m'n lieve schat.

Ik hield van jou !
Met heel m'n hart.
Waarom moest dit gebeuren ...
Ik zal je missen, Filip.

Nathalie

Filip VERMEULEN

° 16 JANUARI 1970

† 13 JANUARI 2001